

Als papa en mama je verjaardag vergeten
Dan maak je als je later groot bent van iedere dag een feestje
Verse sneeuw doet je herinneren dat je een kind was
En het altijd bent gebleven
Dat meisje van zeven met haar neus tegen het raam op Schiphol
Het geluid van die eerste stap op hagelwit land
Hoe je een engel op de bevlokte aarde hebt achtergelaten
Je neemt je voor alles uit te spreken wat nooit gezegd werd
De dagen breeduit toe te lachen
Armen met spanwijdte voor iedereen
Je bent nooit alleen met je gedachten
In het geluidloze donker
Gaat slaap gepaard met een stem van zacht kaarslicht
Tot je tijdens die ene uit zand opgetrokken nacht
De strijd met de stilte als een filmster beslecht
Je hoeft niet meer bang te zijn
Met de tijd leer je van wie je het meest houdt los te laten
Andere vleugels de ruimte geven zelf te vliegen
Zwevende paardenbloempluisjes vertellen wat was en zal worden
In dit leven kun je niets anders zijn dan schaamteloos jezelf

// Zonder titel, tekst over Margriet Bijholt voor Gronings Vuur

© Willemijn van de Walle